

πους !! δηλαδή, τὸ δργχνον δι' οῦ στηρίζεται ἡ χεὶρ καὶ δ ποῦς !
Καὶ διὰ τὸ καπέλλο ; Ὕψιστοι θεοί ! ποίαν λέξιν ἐφεῦρεν ; —
Καρκαλύπτης ! = ὁ καλύπτων τὴν κάραν !

Τοιοῦτος ὁ ἀθάνατος ποιητὴς καὶ λεξιπυραγωγός ! "Αλλοτε
ἔξεδιδε καὶ ἐφημερίδικ ὅμώνυμον, παραπεισθεὶς ἀπὸ τοὺς πλέον
ἐπικινδύνους τῶν θαυμακτῶν του. 'Εσκόρπισε μερικὰς ἑκατοντά-
δες στίχων καὶ λέξεων, καὶ ἀρκετὰς ἑκατοντάδες .... διαχυῶν !
'Αλλὰ συνῆλθεν ἐγκαίρως καὶ δὲν σκορπίζει τώρα πλέον παρὰ
μόνον στίχους καὶ λέξεις ! Αὐτὴν μάλιστα ἡ ἐπίμονος ἐγερο-
σύνη του ἥμερωσε δλίγον τὴν ποιητικήν του δόξαν, διότι βιθ-
υηδὸν καὶ κατ' ὅλιγον ἐγκατελείφθη ἀπὸ δλους τοὺς ἐνθουσιώ-
δεις θαυμακτάς του !

'Υπὸ τὴν ἔποψιν ταύτην σᾶς δρκίζομεν ὅτι εἶνε ὁ φρονιμώ-
τερος ρωμαῖος ἐν Ἀθήναις !

ΣΑΤΑΝΑΣ

—

ΤΟ ΔΑΧΤΥΛΙΔΙ ΜΟΥ

Τῷ φίλῳ Γ. Ο.

*Μ*η μ' ἐρωτᾶς γιατὶ φορῶ 'στὸ χέρι
κατάμιαυρο, θλιμμένο δαχτυλίδι.
μὴ μ' ἐρωτᾶς γιὰ τὸ φτωχὸ στολίδι
γιατὶ μοῦ μπήγεις 'στὴν καρδιὰ μαχατρι.

Τὸ μυστικὸ δὲν εἶπα σὲ κανένα·
ἄχ ! ἡ καρδιὰ πελάγου βάθη ἔχει,
τὰ χείλη εἶνε μὲ γέλοιο στολισμένα
μιὰ δάκρυο τὸ στῆθος μαῦρο βρέχει.

Μὴ μ' ἐρωτᾶς ποῦ τωῦρα, ποῦ τὸ 'πῆρα
τὸ δαχτυλίδι ποῦ φορῶ 'στὸ χέρι·
ἄλλος κανεὶς τὸ μυστικὸ δὲν ξέρει
ἀπ' τὴ σκληρή, τὴν ἄσπλαχνή μου μοῖρα.

Σμύρνη

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΖΕΡΜΠΙΝΗΣ

—